

fontráði ein avgongudag. Tað var ikki orð fyri, so lagligt tað var at fáa lán til keyp av seðhúsum og so framvegis. Hevði tú eina sokallaða lönarkonto, kundi tú uttan hógvasták yvirtrekkja hana svarandi til einar tvær mánaðalønir.

Teir heldur hógvliga peningastovnamir vóru um at verða sigldir úr eygssjón. Og makkaðu teir ikki rætt og vóru »large«, so reiggjaði kundin hetta hvassa svørðið, »flyting av lönarkonto«, við brestin, sum personalu-sjefurin helst hevði lært tey »fektikunstin« við.

Tað var skjótt, at virkið, sum »pløyenisturin« hevði fírt, eisini var hildið at vera alt ov óútharðskandi. Tað kundi kanska brúkast í einum meira ella minni antikk-um gróthúsi, har »der for-trinsvist ydes lán mod pant i jordegods«, ella hjá einum pengastovni, sum mest hugsaði um tosk. Men í slík-um pengastovni, sum hesin, ið virkaði á so viðum inter-nationalum grundarlagi, nei, tá mátti man hava meir framkomna tænastu. Og so máttu færoyingar vera færoyingar.

Nú var stöðvið við at ridla hjá »roknistovninum« her. Onkur royndi at taka »afferu«. Kundi HANN ikki nýta fólk her og her-verandi virki til sína tænastu, so fóru vit heldur ikki at lata hann hava okkar pengar til sitt lukkulottari. Men tað vóru alt ov fáir. Alsamt sat hetta í fólk, sum Skjoldborg sigur um hús-menn og landsarbeiðarar á Flatlandum, tá teir mottu einum stórbónda ella góðs-eigara - når en fattig hus-mand eller landarbejder for eksempel nærmer sig til en gårdejer eller storbonde, så bliver han så mild i ansigtet, at hvis han havde en hale, ville han ikke med den -.

Og væl mundi henda út-lendska roknistöðin hava roknað. Ikki vóru tey mongu árin, so var lens. Personalusjefurin royndi at dementera (afturvísja) slík-um leysatíðindum, sum einki høpi var í. Men - eingin stúngur so annars mans barn í barm, at ikki fótummar stinga út.

Ætlanin hevði verið, at hesin fuglurin, sum var her »uppá trekk«, skuldi skapa eitt paradís. Ein framkomin økonomur, sum eg mangan hiti, helt lítið skil vera í, og - orsaka, eg »siteri«: »Hvat fatin í heita helviti, Jesus forlái tú mær, hvat forstand hevur ein sovorðin dummur fani uppá vinnulívið her. Hann hevur jú ongá forútsætningar fyri tí. Sjálvklókur. Vil ikki hvíta eftir«.

Skræðlið kom. Tað var ikki hinni. Satt at siga ein sannur ruðuleiki. Men nú stöð stovnurin, sum fyri lú-lari öld síðan fekk sær deild

her, í vanda at fáa mikið tap. Tí galt um at fara skjótt til verka.

Døtur Lots, sigur Halga-bók, vildu hava mannfólk. Tær funnu uppá ráð. Vónandi hevur hesin tapshótti uttanlandsstovnur ikki farið fram á slíkan hátt. Men fæið, ið keypt var, svann sum blágómi fyri sól. Sanniliga hevði seljarin dugað at stungið keyparan-um blár í eyguni.

Og dýr kom hetta at roynast fólk, men »soleiðis er, tá undangongan darlar aftur á halan«.

Tværandi strandaðar skútur. Rovini skulu byggjast um til nýtt skip. Spádómamir eru ófærir um alt fæið, teir skulu hava spart saman upp á null komma nix ár. Storm P. skal hava sagt, at tað er altíð torført at spáa - ser-stakliga um framtíðina. Ja, á pappirinum letur mangt seg gera. Eisini við einum pennastroki at fordobla Lots skyldur.

Roknistovnurin hjá teim-um »antikku« pengastovn-um hórar enn.

Vit hoyra mikið prát um, hvør nú skal rokna fyri? bankan. (Hann hevur ikki fingið navn enn, men hvussu hevði verið at skýrt hann, sum revurin segði seg hava skýrt bærini í kongs-garðinum á sinni: »Slokt av toppi«, »Mitt um helvt« og »Slokt av botni« - eitt fyri hvørt fallitið).

Er tað ikki líka til. Okkara land sigst eiga bróðurpartin av fænum. Og tað fara at verða fólk hiðani, ið eventuelst fara at lata hesum stovni pening upp í hend-urnar, (at tey kortini hirta) so hann kann liva. Út-lendskt stýrár fyrilekur, sum starvast her, skulu helst syrgja fyri, at teirra pening-

ur verður fluttur uttanlands - til Bermuda ella aðra-staðni - sum skjótast.

Fara teir ráðandi nú at vera eins undirbrotdigir og donsku húsmenninir og sita hendur í favn, meðan uttan-landsfyrirøkan framvegis fer at hava »roknitænast-una« hjá umbygdu skútuni um hendi burturav?

Fara teir at vilja spara eitt »eingangsgjald«, sum hevur verið heft á fallitibúgvíð sum »straffigjald«, um personalesjefurin skuldi fingið kaldar fótur og dró í land aftur, og harvið virka fyri, at okkara egni »roknistovnur« skal jarðleggjast, og tey hálvthundrað húskini, sum hava sín eksistens-møguleika av hesum virki (hugsjið tykkum: ein dúglig færoyisk bygd) harvið skuldu drepaft í hungri.

Tit, sum rópa tykkum ráðandi her: Lat ið ikki hetta henda.

Stuðlið tí sindri, sum enn er eftir av virkseimi í land-inum, hvørjum lagi, tað so er av.

Er tit atvoldin til, at hetta virki nú skal avtoftast eins og hetta elsta lóggevandi tingið, tit rósa tykkum at vera limir av, nú er vörðið eitt »eiti av einum stýri« (tit mugu jú í hvørjum føri taka fyrivarni, um nú útlandsk ting góðkenna tykkara av-gerðir) tá mugu vit taka undir við orðunum hjá Cromwell, tá hann á sinni læt rødd sína torna fyri ensku parlamentslimunum: »You have sat too here, for any good you have been doing. Depart, I say, and let us have done with you. In the name of God, go!« (Iv-ist, um allir landsmenn tykkara høvdu biðið tykk-um farið í hesum navnin-um). S. Joensen

Innlatingarfreist til uppgerð av fíggarogrnaravgjaldi og rentuavgjaldi

Sambært lógtingslóg nr. 192 frá 10. de-sember 1993 um rentuavgjald og fíggarogrnaravgjald, eru øll, sum hava fulla skattskyldu og sum hava skattligan heimstað í Føroyum, avgjaldsskyldug av ognarvinningsi av ogn innistandandi í útlandskum peningastovnum og av virðisbrøvum teirra.

Fyri at kunna gera upp rentuavgjald av ognarvinningsi og fíggarogrnaravgjald av virðisbrøvum skal Toll- og Skattstovan frá tí avgjaldsskylduga hava eitt yvirli, sum greitt vísir inniogn og rentu-tilskrivning í útlandskum peningastovnum, og eitt yvirli, sum vísir virðis-brævaognina.

Til hetta endamál hevur Toll- og Skattstovan gjørt skjöl til uppgerð av ogn innistandandi í útlandskum peningastovnum og til uppgerð av virðisbrøvum.

Skjølini liggja frammi á øllum peninga-stovnum og á posthúsunum. Eisini kunnu avgjaldsskyldug fáa skjølini við at venda sær til Toll- og Skattstovuna í tí øki, tey hava bústað.

Uppgerðirnar skulu verða Toll- og Skattstovuini í hendi í seinasta lagi 15. mars 1994.

Toll- og Skattstova Føroya
Stýrið

Aflysning af Tvangsauktion

Tvangsauktion over matr. nr. 202 e, Tvøroyri, beliggende Tvøroyri (AS 469 /93), j. nr. 312/91 berammet til

torsdag den 10. marts 1994, kl. 09.15
aflyses herved.

Færøernes Fogedret, den 07.03.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Eliaskirkjan, Vesterbrotorv 49

Møti er hvørt leygarkvöld kl. 19.00.
Bussarnir 6, 16, 28 og 41 stöðga nærindis.
Nærri fæst at vilt á tlf. 031-242268 ella 031-578999.

Eyðkvæmislinjan

svarar alt samdøgrið á tlf. 18820.
Mikudagar kl. 19.00-21.00 fæst persónlig ráð-geving og serligir spurningar verða svaraðir.

CLUB 20 Café

OPIÐ ER:

mánad.-mikudag
kl. 19-24
friggja- og leygardag
kl. 17-22
sunnudag
kl. 17-24

NÝTT NÝTT
Allar dagar

Búttar fyrí
SERPRÍS
EINANS 39,-

MATSKRÁ

Entrecote
v/ Kryddsmør

Piparbúttur v/
Madagaskarsós

Steak v/
Bearnaise sós

Afturvið:
Salat og
bakað epli

ÚT AV HÚSINUM
Tlf.
15628 45,-

CLUB 20 Nightclub

OPIÐ ER:

Fríggjakvöld
kl. 22-04

Leygarkvöld
kl. 22-04

SKRÁ

Fríggjakv. 11/3
REGIN
EGHOLM

Leygarkv. 12/3
PETUR SLYNE

Fríggjakv. 18/3
HEDIN A.
JENSEN

Leygarkv. 19/3
BJARNI MOHR

CLUB 20
1.5628
SKRIVST. 1.7646
FAX 1.8401

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløyersgøta
1, 100 Tórshavn, afholdes

Tirsdag den 29. marts 1994, kl. 09.50

tvangsauktion, (AS 846/93) over matr.
nr. 66 m, Frøðba tilhørende Mohan
Prasad under konkurs.

Auktionen er begæret af advokat Bjørn
á Heygum, J. Paturssonargøta 3, Tórshavn, tlf. 1.1710 (j. nr. 9379) på vegne
en pant- og udlægshaver.

Ejendommen er en stald på en 2416
kvm. stor grund. Det bebyggede areal
udgør 538 kvm. i 1 etage.

Ejendommen kan beses efter aftale
med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genn-
emsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 07.03.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.